— obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy upłynął w dniu 15 września 2007 r.

([1]) Dz.U. L 105, s 54.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-186/09)

(2009/C 180/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. van Beek, P. Van den Wyngaert, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/113/WE ([1]) z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług, lub, w każdym razie, nie powiadamiając o nich Komisji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji tej dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 21 grudnia 2007 r.

([1]) Dz.U. L 373, s. 37.

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-189/09)

(2009/C 180/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: L. Balta i B. Schöfer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE ([1]), a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął 15 września 2007 r. W chwili złożenia niniejszej skargi strona pozwana nie ustanowiła środków koniecznych do transpozycji dyrektywy, a w każdym razie nie poinformowała o nich Komisji.

([1]) Dz.U. L 105, s. 54.

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Cypryjskiej

(Sprawa C-190/09)

(2009/C 180/57)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: I. Chatzigiannis, A. Margelis)

Strona pozwana: Republika Cypryjska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że zakazując dystrybucji i sprzedaży biopaliw produkowanych z roślin zmodyfikowanych genetycznie oraz przyjmując przepis zawarty w art. 6 ustawy nr 66(I) z 2005 r. bez uprzedniego zgłoszenia Komisji Europejskiej, Republika Cypryjska uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy art. 28 WE i art. 8 ust. 1 dyrektywy 98/34/WE [1];

— obciążenie Republiki Cypryjskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Cypryjska ustawa nr 66(I) z 2005 r. „mająca wspierać użycie w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych" dokonuje transpozycji do prawa cypryjskiego dyrektywy 2003/30/WE „mającej wspierać użycie w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych". Jednakże sekcja 6 tej ustawy zawiera przepis, na mocy którego dystrybucja i sprzedaż biopaliw produkowanych z roślin zmodyfikowanych genetycznie są zakazane.

Uprawa zatwierdzonych odmian roślin zmodyfikowanych genetycznie jest dopuszczona w Unii Europejskiej na podstawie dyrektywy 2001/18/WE i rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Jednakże przetworzone biopaliwa wyprodukowane z roślin zmodyfikowanych genetycznie nie są objęte zakresem zastosowania tych aktów prawnych i w rezultacie, należy zbadać zgodność przepisu z art. 28–30 WE.

W odniesieniu do naruszenia art. 28–30 WE, Komisja uważa, po pierwsze, że cypryjski zakaz nie jest konieczny dla ochrony interesu ogólnego, niezależnie od jego charakteru i, po drugie, że przepisy krajowe, które zakazują produktu w sposób bezwzględny są niezgodne z zasadą proporcjonalności.

Jeśli chodzi o naruszenie dyrektywy 98/34/WE, Komisja twierdzi, że sekcja 6 ustawy nr 66(I) z 2005 r. stanowi przepisy techniczne w rozumieniu jej art. 1, które nie są objęte wyjątkiem ustanowionym w art. 10 ust. 1 tiret pierwsze tej dyrektywy. W rezultacie, władze cypryjskie były zobowiązane zgłosić Komisji wskazany przepis. Ponieważ przyjęły one przepis bez uprzedniego zgłoszenia, uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 8 ust. 1 dyrektywy 98/34/WE.

[1] Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37.

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-192/09)

(2009/C 180/58)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Balta i H. te Winkel, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawodawczych wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/24/WE [1] Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE [2], a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o tych środkach, Niderlandy uchybiły obowiązkom ciążącym na nich na mocy art. 15 tej dyrektywy;

— obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 15 września 2007 r.

[1] Dz.U. L 105, s. 54.
[2] Dz.U. L 201, s. 37.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 8 czerwca 2009 r. — Volvo Car Germany GmbH przeciwko Autohof Weidensdorf GmbH

(Sprawa C-203/09)

(2009/C 180/59)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Volvo Car Germany GmbH

Strona pozwana: Autohof Weidensdorf GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 18 lit. a) dyrektywy 86/653/EWG Rady z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym świadczenie wyrównawcze dla przedstawiciela handlowego nie jest płacone również w przypadku zwyczajnego wypowiedzenia umowy przez zleceniodawcę, gdy w momencie zwyczajnego wypowiedzenia umowy wprawdzie występował ważny powód do natychmiastowego wypowiedzenia umowy ze względu na zawinione zachowanie przedstawiciela handlowego, jednakże nie był on przyczyną wypowiedzenia?